

ningsmyndighed, i det omfang den er berettiget til at videregive en oplysning, også er forpligtet til at gøre det på begæring af en anden forvaltningsmyndighed, hvis oplysningen er af betydning for myndighedens virksomhed eller en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Noget tilsvarende er i øvrigt bl.a. lagt til grund i forbindelse med gennemførelsen af EU-retshjælpskonventionen (af 29. maj 2000) i dansk ret. Der henvises herved til forarbejderne til lov nr. 258 af 8. maj 2002 (som er gengivet i Folketingstidende 2001-2002, 2. samling, Tillæg A, side 3377).

4.3.5. For så vidt angår forholdet mellem på den ene side rammeafgørelsens bestemmelser om viderebehandling af personoplysninger og på den anden side de danske regler om aktindsigt mv. bemærkes følgende:

Som nævnt ovenfor i pkt. 3.2.7. indebærer udkastet til rammeafgørelse artikel 14a, at personoplysninger, som modtages fra eller stilles til rådighed af en anden medlemsstat, kun i begrænset omfang (af de kompetente myndigheder i modtagerstaten) kan videregives til private.

Imidlertid fremgår det af den forklarende betragtning nr. 10a i rammeafgørelsens præambel, at artikel 14a ikke berører videregivelse af oplysninger til private (f.eks. forsvarsadvokater og ofre) som led i straffesager.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan artikel 14a i udkastet til rammeafgørelse derfor ikke antages at nødvendiggøre ændringer i reglerne i retsplejelovens kapitel 66 (§§ 729 a-729 d) om sigtedes adgang til materiale, som er tilvejebragt af politiet i forbindelse med strafferetlig forfølgning.

Rammeafgørelsens artikel 14a kan efter Justitsministeriets opfattelse heller ikke antages at nødvendiggøre ændringer i den ordning, som følger af retsplejelovens kapitel 3 a (§§ 41-41 g) om aktindsigt i bl.a. domme og kendelser samt andre dokumenter, der vedrører straffesager. Af de pågældende bestemmelser følger bl.a., at retten til aktindsigt kan begrænses, hvis det er nødvendigt af hensyn til forholdet til fremmede magter, jf. § 41 b, stk. 3, nr. 1, og § 41 d, stk. 3, nr. 2. Der er endvidere i medfør af retsplejelovens § 41 e, stk. 4, 1. pkt., mulighed for at anonymisere et dokument, der indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, således at den pågældendes identitet ikke fremgår.

Justitsministeriet lægger herved også vægt på, at det af den forklarende betragtning nr. 15a i præambelen fremgår, at rammeafgørelsen giver mulighed for, at

der ved gennemførelsen af de principper, der er fastsat i den, kan tages hensyn til princippet om aktindsigt i offentlige dokumenter.

Efter offentlighedslovens § 2, stk. 1, 1. pkt., gælder loven ikke for sager inden for strafferetsplejen.

På den anførte baggrund er det sammenfattende Justitsministeriets opfattelse, at udkastet til rammeafgørelse artikel 14a ikke nødvendiggør lovændringer på det nævnte punkt.

4.4 Datakvalitet mv.

Der er i persondatalovens § 5 (og § 14) fastsat en række regler om bl.a. ajourføring, rettelser, sletning og arkivering. De pågældende bestemmelser er beskrevet ovenfor i pkt. 4.3.1., hvortil der henvises.

Herudover indeholder persondataloven i kapitel 11 (§§ 41-42) regler om behandlingssikkerhed. Der er i medfør af § 41, stk. 5, udstedt bekendtgørelser, som bl.a. indeholder regler om registrering (logning) af anvendelser af personoplysninger.

Endelig kan det nævnes, at persondataloven i kapitel 12 (§§ 43-47) og kapitel 14 (§ 52) indeholder regler om anmeldelse af behandlinger, der foretages for henholdsvis den offentlige forvaltning og for domstolene. Af bestemmelserne følger bl.a., at der i en anmeldelse skal oplyses om tidspunktet for sletning af oplysninger. For så vidt angår de behandlinger, som er undtaget fra anmeldelsespligten, er der i de udstedte bekendtgørelser på området fastsat regler om bl.a. opbevaring og sletning af oplysninger samt kontrol med behandling af oplysninger.

Som det er fremgået ovenfor i pkt. 3.3., indeholder udkastet til rammeafgørelse en række bestemmelser (i artikel 4, 6 og 9-11), der har til formål at sikre datakvaliteten af personoplysninger, der udveksles mellem medlemsstaterne, og som har til formål at sikre, at oplysninger ikke opbevares længere tid end nødvendigt.

Persondatalovens regulering dækker i vidt omfang de krav til datakvalitet mv., som følger af de pågældende bestemmelser i rammeafgørelsen. I den forbindelse bemærkes bl.a., at rammeafgørelsens artikel 4 ikke rejser spørgsmål i forhold til den særlige berigtighedsregel, som fremgår af retsplejelovens § 221, jf. herved rammeafgørelsens artikel 4, stk. 4.

Visse af rammeafgørelsens bestemmelser om datakvalitet mv. afspejles dog ikke direkte i persondataloven (med tilhørende bekendtgørelser): Det drejer sig bl.a. om rammeafgørelsens artikel 9, som fastsætter nogle krav til verifikation af kvaliteten af de oplysninger, der videregives eller stilles til rådighed, og krav om, at modtageren af oplysninger straks underrettes,